

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBHND:2020:040.000620

Dosar nr. 859/97/2020

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.620/2020

DOSAR NR.859/97/2020

Ședința publică din data de 01 iulie 2020

PREȘEDINTE :	Badistru Ella Cristina	- judecător
	Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
	Florea Ionela	- asistent judiciar
	Costăchescu Mariana	- grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamanta Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat *Dumitrașcu Cristina Nicole Zoie* împotriva pârâtei *Școala Gimnazială Pui*, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că a fost parcursă procedura prealabilă premergătoare fixării primului termen de judecată, după care ;

Instanța, verificându-și din oficiu competența, în conformitate cu disp.art.131 Cod proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.269 Codul muncii, art.1, 208, 210 din Legea nr.62/2011 coroborat cu art.95 pct.4 Cod proc.civ.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, a depus la dosar delegația de reprezentare a intereselor organizației sindicale și a membrului de sindicat, precizând că nu mai are alte cereri și probe de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul în dezbaterea fondului :

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în conținutul acesteia. Fără cheltuieli de judecată.

A susținut că drepturile salariale solicitate prin prezenta acțiune sunt expres definite de lege ca majorări sau creșteri ale salariului de bază și nu ca sporuri sau indemnizații.

Instanța a reținut cauza în pronunțare potrivit disp.art.394 Cod proc.civ.

TRIBUNALUL ,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță în data de 02.03.2020, sub nr.859/97/2020, Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat, reclamanta Dumitrașcu Cristina Nicole Zoie a chemat în judecată pe pârâta Școala Gimnazială Pui solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună obligarea la:

- calculul și plata drepturilor salariale neacordate, respectiv a diferențelor salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale, acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut (o majorare/creștere a salariului de bază cu 10% având în vedere calitatea acestora profesor pentru învățământul preșcolar pentru perioada

01.09.2017-06.12.2018, precum și creșterea salariului de bază ca urmare a asigurării predării simultane la 2 sau 3 clase de elevi cu 15% (4 clase) pentru perioada 01.09.2017-31.08.2018, cu 20% (5 clase) pentru perioada 01.09.2018-06.12.2018, sume ce urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data plății;

- plata dobânzii legale penalizatoare pentru sumele menționate la pct.I, ce reprezintă prețul lipsei de folosință a sumei cuvenite, începând cu data nașterii dreptului și până la plata sumei datorate.

În fapt, reclamanta a arătat că începând cu data de 1.07.2017, a intrat în vigoare Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (modificată și completată), care prevede în Anexa nr. I -Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Învățământ"- Capitolului I – Subcapitolul II (Reglementări specifice personalului didactic din învățământ) următoarele:

Art. 4: „Personalul didactic din învățământul special beneficiază de o majorare cu 15% a salariului de bază.”

Art. 5: „(1) Personalul didactic din învățământ, inclusiv personalul didactic auxiliar din bibliotecile centrale universitare, beneficiază de gradație de merit, acordată prin concurs. Această gradație se acordă pentru 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar, bibliotecilor centrale universitare, respectiv al instituției de nivel superior și reprezintă o creștere cu 25% a salariului de bază deținut. Gradația de merit se atribuie pe o perioadă de 5 ani.”

Art. 7: „Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-5 clase de elevi/grupe în învățământul preșcolar, primar sau gimnazial, primește o majorare a salariului de bază, după cum urmează: a) pentru 2 clase de elevi/grupe, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut; b) pentru 3 clase de elevi/grupe, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut; c) pentru 4 clase de elevi/grupe, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut; d) pentru 5 clase de elevi/grupe, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut.”

Art. 8: „Personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul preșcolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază.”

Așa cum rezultă din adeverința emise de pârâta unitate de învățământ, membra de sindicat reprezentată este personal didactic, astfel cum este acesta definit la art.88 alin. (2) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare – *respectiv personal didactic de predare, personal didactic auxiliar și personal didactic de conducere, de îndrumare și control.*

În calitate de personal didactic, în raport de specificul activității desfășurate și de prevederile legale în vigoare, membrii de sindicat reprezentați sunt îndreptățiți să beneficieze de creșterea salariului de bază cu 10% a salariului de bază, având în vedere calitatea lor de profesor pentru învățământul preșcolar începând cu data de 1.09.2017, precum și creșterea salariului de bază cu 10%, ca urmare asigurării predării simultane la 3 grupe de copii pentru perioada 1.09.2017-09.01.2020.

Deși textele de lege mai sus invocate prevăd expres faptul că drepturile respective sunt majorări ale salariului de bază, în mod nelegal, unitatea pârâtă nu a procedat la calculul și plata corecte ale acestor drepturi (aspect care rezultă explicit din adeverințele emise de unitatea de învățământ și anexate prezentei cereri de chemare în judecată); practic, ele nu au fost operate ca majorări ale salariului de bază, astfel cum sunt prevăzute expres de Legea nr.153/2017, ci au urmat regimul sporurilor și indemnizațiilor, fiind calculate de pârâtă prin raportare la salariul de bază istoric (în plată la data de 31.12.2016), majorat, iar nu la salariul de bază în plată.

Reclamanta susține că o asemenea interpretare este vădit nelegală, deoarece drepturile mai sus menționate sunt expres definite de lege ca „MAJORĂRI” sau „CREȘTERI” ale salariului de bază, iar NU ca sporuri sau indemnizații.

Dacă legiuitorul ar fi dorit să le reglementeze ca sporuri sau indemnizații, ar fi făcut-o, așa cum s-a întâmplat în legislația anterioară în materia salarizării personalului din învățământ; în acest sens, învederăm instanței că Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar (aplicabilă în perioada 2011-2016) reglementa: indemnizație de 15% pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control și didactic auxiliar din

învățământul special (Anexa nr.5, art.3 lit.c Capitolul I și art.3 Capitolul II); indemnizație de 10% pentru personalul didactic care îndeplinește activitatea de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii și profesorii pentru învățământul preșcolar (Anexa nr. 5, art.3 lit.e din Capitolul I), **spor de 7%, 10% și 15% pentru personalul care asigură predarea simultană la 2-4 clase** (Anexa nr. 5, art. 6 din Capitolul I).

Ori, în actuala reglementare, niciunul dintre drepturile de mai sus nu mai este definit ca indemnizație sau spor – toate sunt majorări/creșteri ale salariului de bază.

Sintagma „salariu de bază” are în vedere, în accepțiunea Legii-cadru nr.153/2017, salariul de bază în plată, calculat conform dispozițiilor actului normativ în cauză, ținând cont atât de salariile de bază din anexele la Legea-cadru de textele speciale privind aplicarea Legii [respectiv art.38 alin. (1), (2) lit.d) și alin.(41) – texte derogatorii aplicabile personalului din învățământ], cât și de dispozițiile tranzitorii ale acesteia [*art.39 alin.(6)– text derogatoriu, aplicabil exclusiv personalului din învățământ*], referitoare la cum se ajunge la respectivele salarii de bază, prin creșteri anuale succesive aplicate salariilor anterioare.

Inclusiv Ministerul Muncii și Justiției Sociale a precizat expres că drepturile reglementate de Legea-cadru nr.153/2017 ca majorări/creșteri ale salariului de bază trebuie calculate prin raportare la salariul de bază în plată.

Astfel, în documentul intitulat „Clarificări privind aplicarea Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în anul 2019” – postat pe site-ul instituției în cauză – la pct. 2 se precizează „Cum se acordă în anul 2019 majorările salariului de bază prevăzute în Legea-cadru”, răspunsul fiind următorul: „Majorarea salariului de bază se va aplica asupra salariului de bază stabilit pentru luna ianuarie 2019, care este compus din salariul de bază aferent lunii decembrie 2018 și ¼ din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.”

În continuare, se oferă și un exemplu de calcul, care nu face decât să confirme faptul că drepturile salariale reglementate de Legea - cadru nr.153/2017 ca „majorări ale salariului de bază” se calculează la salariul de bază în plată în prezent.

Spre deosebire de drepturile instituite ca majorări salariale, la pct.6 din aceleași clarificări, regăsim „cum va fi determinat quantumul sporurilor în anul 2019”, răspunsul fiind: „în anul 2019, sporurile prevăzute de lege se acordă personalului care beneficia de acestea în luna decembrie 2018, cel mult la nivelul quantumului acordat la acea dată, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Deci, în timp ce sporurile și indemnizațiile sunt plafonate la nivelul anului anterior, drepturile instituite prin lege ca „majorări/creșteri” ale salariului de bază nu sunt supuse aceluiași regim, astfel că ele trebuie calculate la salariul de bază în plată.

În același sens, în adresa MMJS nr.343/DM/28.02.2019 se arată expres că „prevederile art. 4, art.7 și ale art.8 de la Pct. B «Reglementări specifice personalului didactic din învățământ» din Anexa nr.I la Legea-cadru stipulează faptul că, personalul didactic din învățământul special, cel care asigură predarea simultană și cel care îndeplinește funcția de diriginte, învățător, beneficiază de o majorare a salariului de bază și, ca atare, nu intră sub incidența art. 34 alin. (2)” – (cu referire la art.34 alin.(2) din O.U.G. nr.114/2018, care a dispus plafonarea sporurilor și indemnizațiilor la nivelul anului 2018 – n.a.)

Mutatis mutandis, raționamentul Ministerului Muncii este valabil și în anii anteriori – respectiv în anul 2018 și în intervalul 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017) – 31.12.2017 – neexistând nicio prevedere legală contrară.

Nu trebuie ignorat nici principiului constituțional consacrat la art.1 alin.(5) din Legea fundamentală: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

În considerarea acestui principiu, pentru eliminarea oricăror tendințe de reglementare a unor drepturi pur formale, acordarea majorărilor/creșterilor salariale solicitate se impune, prin prisma celor invocate anterior, pentru ca dreptul personalului didactic, reglementat de lege, să nu devină doar o obligație lipsită de conținut.

În concluzie, de la data de 01.07.2017 (data intrării în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice) trebuiau majorate cu procentele

prevăzute expres de lege salariile de bază ale întregului personal didactic din învățământul preuniversitar care: desfășoară activitate de control financiar preventiv (cu 10%); desfășoară activitate în învățământul special (cu 15%); au gradație de merit (cu 25%); desfășoară activitate în regim simultan (cu 7%, 10%, 15% și 20%); au calitatea de diriginte, învățător, educatoare, institutor, profesor pentru învățământul primar, profesor pentru învățământul preșcolar (cu 10%).

Reclamanta solicită instanței să observe că membrii de sindicat reprezentați îndeplinesc condițiile pentru calculul și plata corecte ale drepturilor mai sus menționate, dar nu au beneficiat de acestea, aspecte care rezultă din adeverințele emise de unitatea de învățământ pârâtă, anexate prezentei.

Mai mult, învederează faptul că există deja practică judiciară favorabilă în materie.

Astfel, într-o speță similară, Tribunalul Mehedinți a admis acțiunea, obligând unitatea de învățământ, în raport de situația concretă a cadrului didactic reprezentat, să calculeze reclamantului membru de sindicat: „majorarea de 10% la salariul de bază în plată în anul 2018 pentru funcția de diriginte și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile cuvenite și cele efectiv încasate, începând cu data de 01.01.2018...” + „creșterea cu 25% la salariul de bază deținut în anul 2018, pentru gradația de merit și să plătească acestuia diferențele de drepturi bănești dintre drepturile cuvenite și cele efectiv încasate începând cu data de 01.09.2018...”.

Pentru a se pronunța astfel, Tribunalul Mehedinți a reținut că, ulterior abrogării O.U.G. nr. 57/2015, „în calculul majorării cu 10% pentru funcția de diriginte, respectiv al creșterii cu 25% pentru gradația de merit, trebuie să se aibă în vedere salariul de bază în plată în momentul acordării dreptului.”

Deci, personalul didactic din județul Mehedinți beneficiază deja de calculul corect al majorărilor/creșterilor salariale reprezentând dirigenție și gradație de merit (pe cale de consecință și învățământ special și predare simultană (prin raportare la salariul de bază în plată, nu la salariul „istoric”). A nu acorda aceleași drepturi membrilor noștri de sindicat reprezentați în prezenta cauză înseamnă a-i plasa, în mod nejustificat, într-o situație de inferioritate față de salariați încadrați în funcții similare din sistemul național de învățământ, ceea ce echivalează cu discriminarea lor.

În consecință, pentru toate considerentele detaliate mai sus față de prevederile constituționale și legale, ținând cont de înscrisurile anexate, se solicită admiterea capătului I de cerere astfel cum a fost formulat.

Pentru considerentele detaliate la pct.I, având în vedere faptul că raționamentul juridic expus anterior își va păstra valabilitatea și după data pronunțării sentinței, ținând cont de situația de fapt și pentru a nu fi nevoie de declanșarea periodică a unor litigii cu același obiect, reclamantul apreciază că se impune și admiterea capătului II de cerere, cu obligarea pârâtei și la plata pe viitor a drepturilor salariale cuvenite reprezentând majorări/creșteri ale salariului de bază, respectiv pe perioada cât îndeplinesc condițiile pentru acordarea drepturilor în cauză și a menținerii prevederilor legale care instituie acordarea majorărilor salariale solicitate.

În același timp, însă, consideră că, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâta datorează și dobânda legală penalizatoare pentru majorările salariului de bază, cuvenite și neachitate, reprezentând lipsa folosinței drepturilor cuvenite.

Cu privire la acest aspect, învederează instanței art.278 alin.1 din Codul muncii republicat următoarele: „Dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

În consecință, apreciază că, și în privința daunelor interese datorate de pârâtă membrilor de sindicat reprezentați pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile legislației civile, respectiv cele ale Codului civil (Noul Cod civil – Legea nr. 287/2009, republicată), respectiv:

Art.1530: Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării obligației.

Art.1531 (1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea prejudiciului se ține seama de reducerea unor cheltuieli sau de evitarea unor pierderi de către creditor ca urmare a neexecutării obligației.(3) Creditorul are dreptul și la repararea prejudiciului nepatrimonial.

Art.1535 (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.(2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datoră dobânzi mai mari decât dobânda legală, daunele moratorii sunt datorate la nivelul aplicabil înainte de scadență. (3)Creditorul are dreptul, în plus, la daune-interese pentru orice prejudiciu suplimentar pe care l-a suferit din cauza neexecutării obligației.

Se invocă în speță și incidența dispozițiilor art. 2 din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, potrivit cărora: „În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”

O.G. nr.13/2011 a abrogat O.G. nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, aprobată prin Legea nr. 356/2002, care stipula că „părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii pentru întârzierea la plata unei obligații bănești” – art. 1 – și că „în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi fără să se arate rata dobânzii, se va plăti dobânda legală” – art. 2.

Daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă - aceasta deoarece obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă. În acest sens s-au pronunțat deja Tribunalul Dolj, Tribunalul Olt, Curtea de Apel București etc.

În condițiile în care este vorba de o întârziere la plata unei obligații de plată, în speță discutăm despre dobânda legală penalizatoare, astfel cum este aceasta definită la art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011: „Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”.

În același sens sunt și Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 7/27.04.2015 și nr. 21/22.06.2015 (pronunțate în recursuri în interesul legii), instanța supremă statuând obligativitatea plății dobânzii penalizatoare - obligatorii, potrivit art.517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat în recurs în interesul legii și ICCJ prin Decizia nr. 2/17.02.2014 (dosar nr. 21/2013), a statuat: „În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din anul 1864, respectiv art. 1531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, pot fi acordate daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar (...)”. Și această decizie este obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Noul cod de procedură civilă.

Reclamanta apreciază că acordarea dobânzii legale penalizatoare se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, creditorii (membrii de sindicat beneficiari ai majorărilor/creșterilor salariale) fiind privați de folosirea sumelor de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective. Daunele-interese moratorii (dobânda legală) reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, dispuse – în cazul de față – de lege în sarcina angajatorului.

În drept s-au invocat: art.148 și urm, art.194 din Noul Cod de Procedură Civilă; art.268 alin. (1), art. 278 alin.(1) din Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art.28 din Legea dialogului social nr.62/2011; art.15 din Legea-cadru nr.153/2017, art.4, art.5, art.7, art.8 din Anexa nr.1, Capitolul I, Subcapitolul B la Legea-cadru nr.153/2017; art. 88 alin.(1) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare; art.1 alin. (5) din Constituția României; art.2, art.3 din O.G. nr.13/2011, art.1530, art.1531, art.1535 din Noul Cod civil.

În probațiune s-au depus următoarele înscrisuri: împuternicire, adeverința nr. 162/16.1.2020 emise de unitatea de învățământ, clarificări privind aplicarea Legii cadru nr.153/2017, practică judiciară (f. 5-15).

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul legal citat, nu a formulat întâmpinare în cauză.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, așa cum reiese din adeverința nr.162/16.01.2020 emisă de unitatea de învățământ, rezultă că reclamanta este salariată a unității de învățământ pârâte, având calitatea de **profesor pentru învățământ primar** pentru perioada în litigiu.

În adeverință se mai menționează, cu privire la activitatea desfășurată de personalul care îndeplinește funcția de diriginte/învățător/educatoare/institutor/profesor pentru învățământul primar că salariată a beneficiat/beneficiază de drepturi prevăzute în Anexa I Capitolul I - Subcapitolul II B din Legea nr.153/2017, începând cu 01.09.2017- de o majorare de 10% a salariului de bază având în vedere calitatea acestora de profesor pentru învățământul primar pentru perioada 01.09.2017-06.12.2018, precum și creșterea salariului de bază cu 15% pentru predare simultană în pentru perioada 01.09.2017- 31.08.2018 și creșterea salariului de bază cu 20 % pentru predare simultană pentru perioada 01.09.2019- 06.12.2018, în raport de salariul de bază din luna decembrie 2016.

Instanța reține că Legea nr.153/2017 reglementează salarizarea personalului bugetar, că în anexele I-IX la lege sunt prevăzute dispoziții de salarizare cu privire la fiecare familie ocupațională de funcții bugetară, iar în Capitolul I lit.B sunt prevăzute reglementări specifice personalului didactic din învățământ.

Potrivit art. 7: **„Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2-5 clase de elevi/grupe în învățământul preșcolar, primar sau gimnazial, primește o majorare a salariului de bază, după cum urmează: a) pentru 2 clase de elevi/grupe, o creștere cu 7% a salariului de bază deținut; b) pentru 3 clase de elevi/grupe, o creștere cu 10% a salariului de bază deținut; c) pentru 4 clase de elevi/grupe, o creștere cu 15% a salariului de bază deținut; d) pentru 5 clase de elevi/grupe, o creștere cu 20% a salariului de bază deținut.”**

Din cuprinsul adeverinței depuse la dosar rezultă că reclamanta a asigurat predarea simultană la 2-5 clase de elevi din învățământul primar.

În cuprinsul art.8 din actul normativ precitat se prevede că **personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul preșcolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază, cum este și cazul reclamantei.**

Aceste dispoziții specifice familiei ocupaționale învățământ se impun a fi coroborate cu dispozițiile generale și comune în materia salarizării cuprinse în Legea nr.153/2017.

Astfel, art.38 Legea nr.153/2017 reglementează aplicarea acestui act normativ, dispunând în alin.1 că prevederile legii se aplică etapizat, începând cu 01.07.2017, iar în alin.2 lit.a) se precizează faptul că : începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor/indemnizațiilor potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Anterior intrării în vigoare a Legii nr.153/2017, prin O.U.G. nr.9/2017 au fost reglementate măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, iar în art.1 alin.1 s-a prevăzut că **„în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”**

Începând cu data de 1 ianuarie 2018, prin art.38 din Legea nr.153/2017 se prevede acordarea următoarelor creșteri salariale:

a)cuantumul brut al salariilor de baza, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum si cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor si al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizatia brută de încadrare, solda lunara/salariul lunar de care beneficiaza personalul platit din fonduri publice se majoreaza cu 25% fata de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depasi limita prevazuta la art.25, în masura in care personalul respectiv isi desfasoara activitatea in aceleasi conditii;

b) prin exceptie de la lit.a), incepand cu 1 martie 2018, salariile de baza ale personalului care ocupa functiile de medici si de asistenti medicali din unitatile sanitare publice, prevazute in anexa nr. II cap.I, se majoreaza la nivelul salariului de baza stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022;

c) prin exceptie de la lit.a), incepand cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevazut in anexa nr.II, cuantumul sporurilor, majorarilor, indemnizatiilor, compensatiilor, premiilor si al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare se determina, în conditiile reglementate de prezenta lege, utilizand salariul de baza stabilit potrivit prezentului articol, fara a depasi limita prevazuta la art. 25;

d) prin exceptie de la lit.a) începand cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum si cuantumul sporurilor, indemnizatiilor, compensatiilor, primelor, premiilor si al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, de care beneficiaza personalul care ocupa functii didactice din unitatile de invatamant preuniversitar si universitar de stat, se majoreaza cu 20% fata de nivelul acordat pentru luna februarie 2018;

e)prin exceptie de la lit.a), salariile lunare ale personalului prevazut la art.11 se stabilesc in conformitate cu prevederile acestui articol;

f)indemnizațiile lunare pentru functiile de demnitate publica prevazute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților si a salariului de baza minim brut pe țară garantat în plata;

g)pentru personalul încadrat in unitati sanitare publice aflate in relatie contractuala cu casele de asigurari de sanatate, influentele financiare determinate de cresterile salariale prevazute la lit.a)-c) se asigura prin transferuri din bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate de la o pozitie distincta.

Cu privire la perioada 2019-2022, în cuprinsul art.38 Legea nr.153/2017 se arată că se va acorda anual o crestere a salariilor de baza, soldelor de functie/salariilor de functie, indemnizatiilor de încadrare, fiecare crestere reprezentand 1/4 din diferenta dintre salariul de baza, solda de functie/salariul de functie, indemnizatia de încadrare prevazute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Cresterea respectiva și data de aplicare se stabilesc prin legea anuala a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art.6 lit. h).

(5) Prin legea privind plafoanele unor indicatori specificati in cadrul fiscal-bugetar se pot stabili anual alte majorari salariale decat cele prevazute de prezentul articol.

(6) In situatia in care, incepand cu 1 ianuarie 2018, salariile de baza, soldele de functie/salariile de functie, indemnizatiile de încadrare sunt mai mari decat cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorarilor salariale reglementate, se acorda cele stabilite pentru anul 2022.

(7) Salariile de baza, soldele de functie/salariile de functie si indemnizatiile de încadrare se rotunjesc din leu in leu in favoarea salariatului.

Față de dispozitiile art.1 alin.1 O.U.G. nr.9/2017 și art.38 alin.2 lit.a) din Legea nr.153/2017 rezultă că majorarea cu 10% pentru funcția de profesor pentru învățământul primar solicitată începând cu luna septembrie 2017, se raportează la salariul de bază acordat în luna februarie 2017, respectiv cel acordat pentru perioada iunie-31 decembrie 2017, dispozitiile legale făcând referire la menținerea în plată a sporului la nivelul acordat.

Decizia nr.41/2018 pronunțată de ICCJ- completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a stabilit că „ în interpretarea si aplicarea prevederilor art. 3³ și art.3⁴ alin. 3 O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 1 alin. 1, 2, 5 O.U.G. nr.99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor si indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ

se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art.3⁴ alin.(3) O.U.G. nr.57/2015. "

Având în vedere caracterul obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept conform art.521 alin.3 Cod proc. civ. se constată că pentru întreg anul 2017, majorarea cu 10% pentru funcția de profesor învățământ preșcolar, se raportează la salariul de bază din luna decembrie 2016, de care a beneficiat reclamantul membru de sindicat.

Față de aceste dispoziții majorarea cu 10% din salariul de bază pentru calitatea de profesor pentru învățământul primar a fost acordată corect doar în perioadă ianuarie 2017- mai 2017, în raport de salariul de bază acordat în luna decembrie 2016.

În ce privește aplicabilitatea O.U.G. nr.57/2015, se reține că aceasta a fost o lege anuală de salarizare și a reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, fiind dată în aplicarea legii cadru nr.284/2010.

Prin art.44 pct. 9, 23 din Legea nr.153/2017, au fost abrogate expres Legea nr.284/2010 și O.U.G. nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr.57/2015, astfel că și-au încetat aplicabilitatea și efectele deciziei nr.41/2018 ICCJ, ca efect al abrogării dispozițiilor legale supuse interpretării.

Așa fiind, începând cu 01.01.2018, în calculul majorării cu 10 % pentru funcția de profesor pentru învățământ primar și creșterea cu 15% , 20% a salariului de bază ca urmare a predării simultane, trebuie să se aibă în vedere salariul de bază în plată de la momentul acordării dreptului, respectiv de la 01.01.2018.

Cum în litigiile de muncă sarcina probei revine angajatorului, care, potrivit art.272 coroborat cu art.168 din Codul muncii, avea obligația de a face dovada plății majorării de salariu către reclamanti și față de situația că pârâtul nu a formulat întâmpinare în cauză și nu a depus acte în apărare, ci mai mult prin adeverința emisă și depusă la dosar la fila 6 dosar, a recunoscut că plata drepturilor salariale nu s-a făcut la salariul de bază în plată ci prin raportare la salariul de bază din luna decembrie 2016, instanța va admite acțiunea și va obliga pârâtul la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorării salariului de bază cu 10 % pentru reclamant, pentru perioada 01.09.2017-06.12.2018 , precum și creșterea salariului de bază cu 15 % ca urmare a predării simultane la 4 grupe de elevi se va acorda pentru perioada 01.09.2017-31.08.2018 și creșterea salariului de bază cu 20 % ca urmare a predării simultane la 5 grupe de elevi se va acorda pentru perioada 01.09.2018-06.12.2018.

Asupra cererii având ca obiect actualizarea cu rata indicelui de inflație, instanța va admite cererea față de devalorizarea monedei naționale, pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, conform art. 166 alin. (4) Codul muncii.

Totodată, conform art.1 alin.(3) din O.G. nr.13/2011 „dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”, astfel că pentru acoperirea prejudiciului rezultat din lipsa de folosință a drepturilor salariale de către reclamanti, pârâtul va fi obligat și la plata dobânzilor legale aferente.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 7 din Anexa 1 - Capitolul I din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 166 alin. (4) Codul muncii, art.1 alin.(3) din O.G. nr. 13/2011, instanța va admite acțiunea în conflict individual de muncă, va obliga pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut: o majorare a salariului de bază cu 10 % având în vedere calitatea de profesor pentru învățământul primar, pentru perioada 01.09.2017-06.12.2018, precum și creșterea salariului de bază cu 15 % ca urmare a predării simultane la 4 grupe de elevi, pentru perioada 01.09.2017-31.08.2018, creșterea salariului de bază cu 20 % ca urmare a predării simultane la 5 grupe de elevi, pentru perioada 01.09.2018-06.12.2018, actualizate cu rata inflației la data plății.

Va obliga pe pârât să plătească reclamantei dobânda legală penalizatoare aferente drepturilor salariale menționate la punctul I din cererea de chemare în judecată, calculate de la data nașterii dreptului și până la data plății sumei datorate.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în mun. Deva, str. Ghe. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat reclamanta DUMITRAȘCU CRISTINA NICOLE ZOIE împotriva pârâtei ȘCOALA GIMNAZIALĂ PUI cu sediul în Pui, str. Republicii, nr.62, jud. Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate reprezentând diferențe salariale rezultate din neaplicarea la salariul de bază aflat în plată a majorărilor/creșterilor salariale acordate diferențiat în raport de funcția deținută/dreptul obținut:

- o majorare a salariului de bază cu 10 % având în vedere calitatea de profesor pentru învățământul primar, pentru perioada 01.09.2017-06.12.2018, actualizată cu rata inflației la data plății,
- creșterea salariului de bază cu 15 % ca urmare a predării simultane la 4 grupe de elevi, pentru perioada 01.09.2017-31.08.2018, sumă actualizată cu rata inflației la data plății,
- creșterea salariului de bază cu 20 % ca urmare a predării simultane la 5 grupe de elevi, pentru perioada 01.09.2018-06.12.2018, sumă actualizată cu rata inflației la data plății.

Obligă pe pârâtă să plătească reclamantei dobânda legală penalizatoare aferentă drepturilor salariale anterior menționate, calculată de la data nașterii dreptului și până la data plății sumei datorate.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi 01.07.2020.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENT JUDICIAR,
Oșan Adriana Geta

ASISTENT JUDICIAR,
Florea Ionela

GREFIER,
Costăchescu Mariana